

defriese galerij

Tegen de dwingelandij

Zaaloverzicht met werk van Klasiena Soepboer.

Franeker - Museum Martena

Voorstraat 35, tot 5 januari, dinsdag tot en met vrijdag 10-17 uur, zaterdag en zondag 13-17 uur, www.museummartena.nl

Het Coba de Groot Stipendium - een samenwerking van de gelijknamige stichting en Academie Minerva in Groningen - werd in 2012 uitgereikt aan Klasiena Soepboer die zich, indachtig de statuten, naast een geldbedrag mocht verheugen op een expositie in Museum Martena in Franeker. Op de bovenverdieping is de eigentijdse kunst in drie segmenten ingedeeld. De aanlich-

ting is buiten kijf, zeker in de entreeruimte waar acht vrouwenfiguren je in een diagonale opstelling opwachten. Maar deze ontvangst is niet echt gezellig te noemen. De 'Products' zijn de verbeelding van Soepboers aanklacht tegen de steeds verder opdringende (sociale!) media, vooral waar het gaat om het vrouwelijk rolmodel én de impact die dat heeft op haar eigen leven.

Klasiena Soepboer rekt hier slagvaardig af met deze dwingelandij. Staat 'Products 1' er nog redelijk levendig bij, weliswaar zonder armen en haar, in de evolutionaire lijn naar 'Products 6' gaat het bij nummer vijf goed mis. Het heeft een afgevallen

Geschonden personage van Klasiena Soepboer.

hoofd tussen de uitgestrekte benen en een arm die uit de onderbuik steekt. Twee 'Products' zijn reeds mordsdood en neergelegd op planken. Eén op haar buik, de ander dramatisch gekleefd; de helften met purschuim bijeengehouden. Het eilandgevoel komt hier nog niet echt binnen...

In de middenruimte toont Soepboer echter een aantal schelpensculpturen, opgetrokken uit duizenden gejutte scheermessen, consequent verticaal gegroepeerd en in vloeibaar rubber vevat. De structuren ogen gewerveld: 'Geen titel': een forse opgerolde amfibieën, centraal opgesteld, de neergeleide keramische godin van de schoonheid 'Aphrodite', haar kapsel weids gedrapeerd over haar linkerschouder. Het gezicht is niet te zien en ook zij mist armen.

Net als bij de 'Products' is de schoonheid aangevallen en verminkt. Het zal wel het werk van de 'Butcher' zijn, een kleine strak geglazuurde, gedrongen manfiguur, met hippe retrobril, die vanuit een nis grimmig de ritmische ordening van de scheermessen staat te bekijken. Zijn schouders en lendenen lijken door zeewater aangetast.

Geen personage komt er bij Soepboer ongeschonden vanaf. In zijn hand een beetje zand en daarmee houdt de connotatie met eilandgevoel en zee op. Zo ook bij de in schemering opgestelde installatie 'Telephone' in ruimte drie. De twee langwerpige sokkels met acht gipsplaquettes, alles wit gehouden, zijn een aanklacht tegen de teloorgang van de natuurbeleving. Oorzaak: weer die sociale media.

HARALD KLINKENBERG